

[POPALIĆ SIĘ *vb pf*

3 sg m praet popalił się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Doznać uszkodzenia skóry za sprawą ognia [kogo i co]: chroſtu fuchego nązbierał y ponioſł: á przyſzedwſzy do celle ſwey/ wielki ogień naniecił/ y przezeń ſkakác y po nim deptác począcwſzy/ okrutnie ſię y nogi ſwoie popálił *SkarŻyw* 175.

Synonimy: *opiec się, poparzyć się.*

Formacje współrdzenne cf PALIĆ.

MN